

การศึกษาผลกระทบของมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวที่มีผลต่อคุณภาพรายงาน
ทางการเงินของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

STUDY OF THE IMPACT OF SINGLE ACCOUNT MEASURE ON THE QUALITY
OF FINANCIAL REPORTS OF HOTEL BUSINESS ESTABLISHMENT (SMEs)
IN THE EASTERN ECONOMIC CORRIDOR

ปุณณภา สอนดา*

Poonnapha Sornda*

สาขาวิชาการบัญชี คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Accounting, Faculty of Management and Tourism, Burapha University.

*Corresponding author, e-mail: poonnapha.so@go.buu.ac.th

Received: 27 January 2021; **Revised:** 26 November 2021; **Accepted:** 15 December 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบคุณภาพรายงานทางการเงินระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว 2. ศึกษาผลกระทบของการเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมมาตรการฯ ต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน 3. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างเป็นธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 762 แห่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เข้าร่วมมาตรการฯ 469 แห่ง และกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมฯ 293 แห่ง เก็บข้อมูลตัวเลขงบการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2562 ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยสถิติทดสอบที (t-test) และวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) ผลการศึกษาพบว่า 1. คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs กลุ่มที่เข้าร่วมฯ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว 2. การเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs 3. อัตราส่วนทางการเงิน ได้แก่ 1) อัตรา ส่วนสภาพคล่อง 2) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ 3) อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และ 4) อัตราส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวของกรมสรรพากร และอัตราส่วนทางการเงินส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

คำสำคัญ: คุณภาพรายงานทางการเงิน; การจัดทำบัญชีชุดเดียว; อัตราส่วนทางการเงิน

Abstract

The objectives of this study were to 1) compare the quality of financial reports between the groups participating and those did not in single account measure 2) identify the impact between the participation and the non-participation in single account measure on the quality of financial reports 3) identify factors yielding an impact on the quality of financial reports. The samples for the study were hotel business SMEs in the Eastern Economic Corridor located in 3 provinces: Cha Chuang Sao, Chonburi, and Rayong. The total was 762 samples divided into 469 samples participating in the single account measure and 293 which did not. The number data were collected from the financial budget between 2560-2562 B.E. The t-test analyses for the difference between the 2 groups and Logistic Regression were adopted for the data analyses. The findings revealed as follows: 1. The quality of financial reports of the hotel business SMEs participating in single account measure was higher than those which did not. 2. The participation in single account measure yielded an impact on the quality of financial reports of the hotel business SMEs in the Eastern Economic Corridor. 3. The financial ratios, which were: 1) liquidity ratio 2) debt servicing measures ability ratio 3) profitability measures ability ratio and 4) operational efficiency measures ratio, yielded an impact on the quality of the financial reports at .05 significance level. In conclusion, the participation in the single account measure of the Revenue Department and the financial ratios yielded an impact on the financial reports of the hotel business SMEs in the Eastern Economic Corridor.

Keywords: Quality of Financial Reports; Single Account; Financial Ratios

บทนำ

เนื่องด้วยสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันมีการชะลอตัวลง ส่งผลให้ภาคธุรกิจต้องปรับตัวให้รอดผ่านปัญหาวิกฤตที่เผชิญอยู่ โดยการจัดทำบัญชีหลายชุดขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ทำให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามา มีบทบาทกำหนดนโยบายสร้างมาตรการการจัดทำบัญชีชุดเดียวขึ้น โดยยื่นคำร้องขอจดทะเบียนจัดทำบัญชีชุดเดียว ต่อกรมสรรพากร เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี [1] ซึ่งมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวนั้น เป็นแนวทางจากภาครัฐ ที่สนับสนุนให้ภาคธุรกิจและผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริง ทั้งยังมีการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดทางการบัญชีเพื่อสะท้อนถึงคุณภาพรายงานทางการเงินด้วย [2] โดยองค์กรธุรกิจต้องทำการปรับปรุงแก้ไขงบการเงินให้ถูกต้องก่อนจะขอขึ้นเข้าร่วมมาตรการดังกล่าว เพื่อสะท้อนถึงคุณภาพรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล [3] ที่เป็นสถาบันการเงิน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และตัดสินใจปล่อยสินเชื่อให้กับองค์กรสะท้อนถึงความสำเร็จที่แท้จริง ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนด้วย

การพัฒนาองค์กรธุรกิจ SMEs มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ เป็นการส่งเสริมการกระจายความเจริญไปสู่ชุมชนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐ [4] โดยประเทศไทยธุรกิจ SMEs เปรียบเสมือนเป็นจุดศูนย์กลางรวมเศรษฐกิจของประเทศทั้งหมด [5] นอกจากนี้เขต EEC ยังมุ่งเน้นพัฒนา SMEs ประเภทกลุ่มธุรกิจบริการที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออก โดยกลุ่มธุรกิจบริการส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบธุรกิจโรงแรม ที่มีโอกาสเติบโตสูง ในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง โดยมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เปี่ยมไปด้วยศักยภาพ มีชายหาดที่เงียบ

สงบ สวยงาม และร่มรื่นตามธรรมชาติหลายแห่ง จึงเป็นพื้นที่ที่ดึงดูดและได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้กลุ่มธุรกิจบริการโรงแรมในเขตพื้นที่ EEC มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาในเขตดังกล่าวอีกด้วย [6]

จากงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาพบว่า [3] มีการนำข้อมูลรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ มาใช้วิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจในเรื่องการดำเนินงาน จนเกิดเป็นความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจ SMEs ขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของกระบวนการจัดทำบัญชีของกลุ่มธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC ที่จะสะท้อนถึงคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างแท้จริง ส่งผลให้เกิดประโยชน์ในด้านการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล ซึ่งภาครัฐได้มีมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวขึ้นมา รมรงค์ให้กลุ่มธุรกิจเห็นความสำคัญของสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับในการทำธุรกรรมทางการเงินกับสถาบันการเงิน รวมถึงนโยบายส่งเสริมการลงทุนอื่น ๆ แต่ทั้งนี้อาจจะยังไม่ได้รับการตอบรับจากสถานประกอบการทั้งหมด จึงเป็นที่มาให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลกระทบของมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพรายงานทางการเงินระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของการเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ธุรกิจโรงแรมในเขต EEC ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ที่จดทะเบียนเป็นสถานประกอบการธุรกิจ SMEs กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นช่วงเวลา 3 ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2562) เนื่องจากเป็นช่วงระยะเวลาที่สถานประกอบการทำการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี ให้เป็นไปตามมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว และยังคงดำเนินงานอยู่ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2563 โดยเป็นกลุ่มที่มีการเปิดเผยข้อมูลกู้ยืมเงินระยะยาวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน จำนวน 762 แห่ง รวมข้อมูลทั้งสิ้น 3 ปี เป็น 2,286 ชุด จากนั้นหาค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ปี จึงเหลือข้อมูล 762 ชุด จำแนกรายละเอียดตามจังหวัด [7] ดังแสดงในตารางที่ 1 นี้

ตารางที่ 1 จำนวนธุรกิจโรงแรมขนาด SMEs จำแนกตามจังหวัด และการเข้าร่วมมาตรการฯ

จังหวัด	จำนวน (แห่ง)	เข้าร่วมฯ (แห่ง)	ไม่เข้าร่วมฯ (แห่ง)
ฉะเชิงเทรา	14	4	10
ชลบุรี	658	413	245
ระยอง	90	52	38
รวม	762	469	293

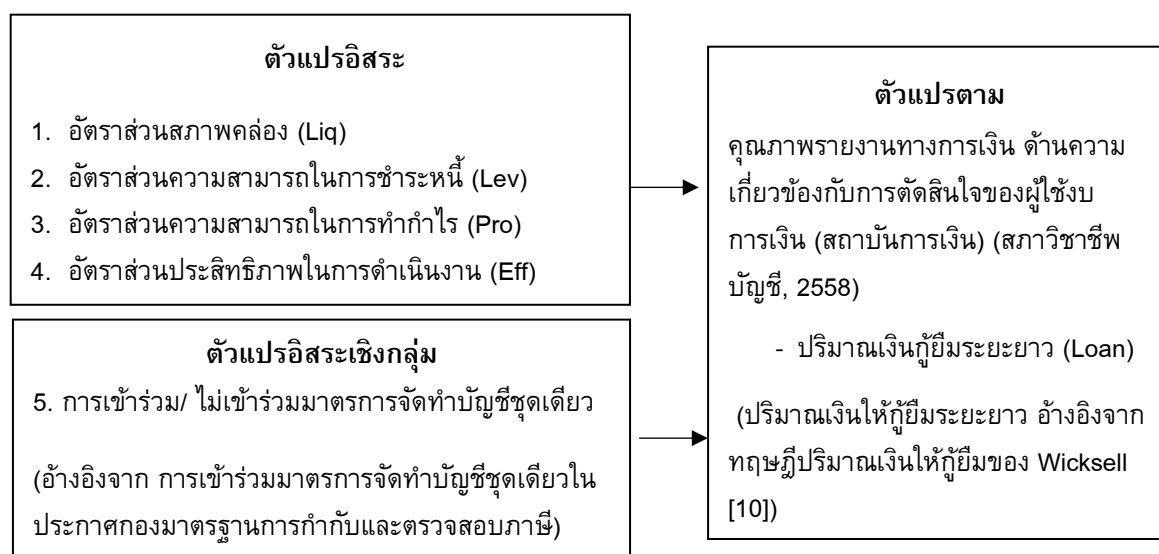
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ งบการเงินของธุรกิจโรงแรมในเขต EEC โดยจำแนกออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

- ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ 1. ตัวแปรเชิงกลุ่ม คือ กลุ่มที่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมฯ และ 2. อัตราส่วนทางการเงิน (financial ratio) ได้แก่ 1) อัตราส่วนสภาพคล่อง ประกอบด้วย อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (current ratio) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (quick ratio) 2) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (debt to assets ratio) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (debt to equity ratio) และอัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio) 3) อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (return on assets) และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (return on equity) และ 4) อัตราส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (total assets turnover) ณ วันสิ้นสุดบัญชี

- ตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน (สถาบันการเงิน) ได้แก่ ปริมาณเงินให้กู้ยืมระยะยาว (loan) ณ วันสิ้นสุดบัญชี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ตัวแปรตามที่ใช้ คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน โดยวัดจากการ “ได้รับเงินกู้ยืม” กับ “ไม่ได้รับเงินกู้ยืม” โดยขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระที่ได้ทำการศึกษา มี 2 ชุด ได้แก่ 1) ตัวแปรอิสระเชิงกลุ่ม ซึ่งวัดจากกลุ่มที่เข้าร่วมฯ กับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว และ 2) ตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับเงินกู้ยืมระยะยาว ซึ่งวัดจากอัตราส่วนทางการเงิน 4 อัตราส่วน [8-9] จึงกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

คุณภาพของรายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินที่มีคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้หรือผู้ที่มีส่วนได้เสีย ประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การเป็นตัวแทนอันเที่ยงตรง การเปรียบเทียบกันได้ สำหรับการศึกษาคูณภาพของรายงานทางการเงินครั้งนี้ วัดจากปริมาณเงินกู้ยืมระยะยาวที่ได้รับจากสถาบันการเงิน จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน กล่าวคือกิจการที่มีการจัดทำและนำเสนอข้อมูล

ทางการเงินให้มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล จะสะท้อนถึงคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างแท้จริง ส่งผลให้กิจการดังกล่าวได้รับการให้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ได้แก่ ฐานข้อมูลงบการเงินของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม ที่จดทะเบียนเป็นธุรกิจ SMEs จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยยื่นคำร้องขอข้อมูลงบการเงินเชิงลึก พร้อมหมายเหตุประกอบงบการเงินในรูปแบบของไฟล์ (file) ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งเป็นผู้อนุญาตเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว (ทั้งนี้ในส่วนของข้อมูลธุรกิจทั่วไป รวมถึงงบการเงินทั้งหมดถูกเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยไม่ต้องยื่นคำร้อง สามารถดาวน์โหลดได้ที่ช่องทางบริการออนไลน์ คลังข้อมูลธุรกิจ (DBD Data Warehouse หรือ <https://datawarehouse.dbd.go.th>)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติทดสอบที (independent sample t-test) ไคร์สแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
3. วิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (binary logistic regression)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษา คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน โดยวัดจากปริมาณเงินกู้ยืมระยะยาว (loan) ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม (categorical) ที่มีค่า 2 ค่า คือ ได้รับเงินกู้ยืม กับ ไม่ได้รับเงินกู้ยืม

ส่วนตัวแปรอิสระที่นำเข้าวิเคราะห์ร่วมกัน 2 ชุด ได้แก่ 1) ตัวแปรเชิงกลุ่ม ใช้วัดการเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว (Joint) โดยใช้เป็นตัวแปร Dummy คือ 1 แทน กลุ่มที่เข้าร่วม กับ 0 แทน กลุ่มที่ไม่เข้าร่วม 2) ตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับเงินกู้ยืม (loan) คือ Liq (liquidity), Lev (leverage), Pro (profitability) และ Eff (efficiency) วัดโดยใช้ค่าเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 ธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จังหวัด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ฉะเชิงเทรา	14	1.8
ชลบุรี	658	86.4
ระยอง	90	11.8
รวม	762	100.0

ธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 จังหวัดชลบุรี 658 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.4 และจังหวัดระยอง 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.8

ตารางที่ 3 ผลการได้รับเงินกู้ยืมระยะยาว จำแนกตามการเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวของธุรกิจ
โรงแรม SMEs ในเขต EEC

กลุ่ม	จำนวน กิจการ	ได้รับเงินกู้ยืม (ราย)	ร้อยละ	ไม่ได้รับเงิน กู้ยืม (ราย)	ร้อยละ	Fisher's Exact Test χ^2
เข้าร่วม	479	306	63.88	173	36.12	.000**
ไม่เข้าร่วม	283	61	21.55	222	78.45	
รวม	762	367		395		

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการกู้ยืมพบว่า กลุ่มเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว 479 ราย ได้รับเงินกู้ยืมระยะยาว 306 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.88 และกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมฯ 283 ราย ได้รับเงินกู้ยืมระยะยาว 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.55

จึงทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ ได้ค่า Fisher's Exact Test เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ แสดงว่า จำนวนกิจการที่ได้รับเงินกู้ยืม ระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมฯ กับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพรายงานทางการเงินระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการ
จัดทำบัญชีชุดเดียวของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC

	<i>N</i>	<i>M</i>	<i>S.D.</i>	<i>Mean Difference</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
เข้าร่วม	479	4,206,838.18	3,529,642.55	3,455,820.48	760	6.659**	0.000
ไม่เข้า ร่วม	283	751,017.70	8,296,871.65				

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มที่เข้าร่วมฯ มีค่าเฉลี่ย 4,206,838.18 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,529,642.55 บาท กลุ่มที่ไม่เข้าร่วมฯ มีค่าเฉลี่ย 751,017.70 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,296,871.65 (บาท) ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 3,455,820.48 บาท ค่าองศาอิสระ เท่ากับ 760 ค่าสถิติทดสอบที่ 6.659 และค่า *p-value* เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคุณภาพรายงานทางการเงินระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษานี้จึงใช้ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (binary logistic regression) และเพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระใดที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม โดยที่ตัวแปรอิสระต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่ำ ซึ่งทดสอบด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (pearson correlation coefficients)

ผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 8 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	CR	QR	DAR	DER	ICR	ROA	ROE	TAT
CR	1							
QR	.999**	1						
DAR	.095**	.097**	1					
DER	.047	0.044	.480**	1				
ICR	-.038	-.038	.047**	0.023	1			
ROA	.174**	.173**	-.224**	-0.095*	-0.016	1		
ROE	-.013	-.013	-.107*	-0.046	-0.006	.531**	1	
TAT	.196**	.196**	0.086*	0.010	-0.048	-.010	-0.084*	1

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, **นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (pearson correlation coefficients) อยู่ระหว่าง 0.010 -0.999 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากกว่า .80 จะก่อให้เกิดภาวะที่เรียกว่า Multicollinearity ซึ่งต้องตัดตัวแปรอิสระทิ้งไป โดยตัวแปรที่เกิดภาวะ Multicollinearity คือ CR กับ QR มีความสัมพันธ์กันที่ .999 ซึ่งถือว่าสูงมาก ผู้วิจัยจึงได้ทำการจัดตัวแปรใหม่ออกเป็น 4 ตัวแปร ดังนี้

1) Liq (liquidity ratio) อัตราส่วนสภาพคล่อง โดยคำนวณจาก ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio: CR) และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio: QR)

2) Lev (leverage ratio) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (debt to assets ratio: DAR) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (debt to equity ratio: DER) และอัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio: ICR)

3) Pro (profitability ratio) อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (return on assets: ROA) และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (return on equity: ROE)

4) Eff (operating efficiency ratio) อัตราส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยใช้ตัวแปรจากอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (total assets turnover: TAT)

เมื่อได้ตัวแปรใหม่ 4 ตัว จึงทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังแสดงตารางที่ 6 นี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (หลังปรับตัวแปร)

	Liq	Lev	Pro	Eff
Liq	1			
Lev	- 0.038	1		
Pro	- .026	- 0.011	1	
Eff	.330**	-.033	.117**	1

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง - 0.011 - 0.330 ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่สูงจนเกินไป เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (binary logistic regression)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกนี้ ได้แบ่งการนำเสนอเป็น 2 Block คือ Block 0 กับ Block 1 ดังนี้

Block 0 ยังไม่นำตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวเข้าสมการ ดังแสดงตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ในการพยากรณ์ กรณีนำเข้าเฉพาะค่าคงที่ (block 0 : beginning block)

Observed			Predicted		Percentage
			Loaning		
			ไม่ได้รับเงินกู้ยืม	ได้รับเงินกู้ยืม	Correct
Step 0	Loaning	ไม่ได้รับเงินกู้ยืม	395	0	100.0
		ได้รับเงินกู้ยืม	367	0	0.0
Overall Percentage					51.8

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ในการพยากรณ์ กรณีนำเข้าเฉพาะค่าคงที่ (block 0: beginning block) จากข้อมูลจริง (observed) กลุ่มที่ไม่ได้รับเงินกู้ยืม มี 395 ราย เมื่อใช้สมการที่มีค่าคงที่เฉพาะพยากรณ์ว่าเป็น “ไม่ได้รับเงินกู้ยืม” มี 395 ราย หมายถึง พยากรณ์ถูกร้อยละ 100 ในขณะที่ข้อมูลจริง (observed) กลุ่มที่ได้รับเงินกู้ยืม มี 367 ราย เมื่อใช้สมการที่มีค่าคงที่เฉพาะพยากรณ์ว่าเป็น “ได้รับเงินกู้ยืม” มี 0 ราย หมายถึง พยากรณ์ถูก ร้อยละ 0 จึงได้ค่าเฉลี่ยของการพยากรณ์ถูกทั้งหมด (overall percentage) อยู่ที่ร้อยละ 51.8 (395/762)

Block 1 คือ นำตัวแปรอิสระ Joint, Liquidity, Leverage, Profitability และ Efficiency เข้าสมการเพื่อใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ดังแสดงตารางที่ 8

ตารางที่ 8 Omnibus Tests of Model Coefficients (block 1)

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	677.716**	5	0.000
	Block	677.716**	5	0.000
	Model	677.716**	5	0.000

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่า Chi-square 3 ค่า Step, Block, และ Model โดย Model Chi-square ใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : โอกาสที่จะได้รับเงินกู้ยืมไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ

H_1 : โอกาสที่จะได้รับเงินกู้ยืมขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

ซึ่งค่า Chi-square เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า Reject H_0 ซึ่งหมายถึง โอกาสที่จะได้รับเงินกู้ยืมขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว จึงทำการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองได้ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of Fit)

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	377.611a	.589	.786

การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (goodness of fit) เมื่อพิจารณาค่า Nagelkerke R Square เป็นค่าที่บอกสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของแบบจำลอง มีค่าเท่ากับ 0.786 หรือ ร้อยละ 78.6 ของความผันแปรที่สามารถอธิบายได้ในสมการโลจิสติกของแบบจำลองนี้

ตารางที่ 10 Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	Df	Sig
1	6.288	8	.615

Hosmer and Lemeshow test เป็นการทดสอบความเหมาะสมของโมเดล ตามสมมติฐานนี้

H_0 : โมเดลเหมาะสม

H_1 : โมเดลไม่เหมาะสม

จากค่าสถิติทดสอบ Chi-square ได้ค่า Chi-square เท่ากับ 6.288 df เท่ากับ 8 และค่า Sig เท่ากับ .615 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่า cannot reject H_0 กล่าวคือ โมเดลเหมาะสม จึงเลือกใช้ Model ตาม Block 1 ในการพยากรณ์วิเคราะห์ผล และได้ผลการทดสอบความแม่นยำในการพยากรณ์แบบจำลอง ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแม่นยำในการพยากรณ์ของแบบจำลอง

Observed			Predicted		Percentage
			Loaning		
			ได้รับเงินกู้ยืม	ไม่ได้รับเงินกู้ยืม	
Step 1	Loaning	ได้รับเงินกู้ยืม	316	51	86.1
		ไม่ได้รับเงินกู้ยืม	38	357	90.4
Overall Percentage					88.3

ผลการทดสอบความแม่นยำในการพยากรณ์ของแบบจำลอง เมื่อนำเข้าตัวแปรอิสระ (Liq, Lev, Pro, Eff) เข้าสมการเพื่อใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ จากข้อมูลจริง (observed) กลุ่มที่ได้รับเงินกู้ยืม จำนวน 367 ราย เมื่อใช้สมการพยากรณ์ว่าเป็น “ได้รับเงินกู้ยืม” เท่ากับ 316 ราย หมายถึง พยากรณ์ถูกร้อยละ 86.1 และข้อมูลจริง (observed) กลุ่มที่ไม่ได้รับเงินกู้ยืม จำนวน 395 ราย เมื่อใช้สมการพยากรณ์ว่าเป็น “ไม่ได้รับเงินกู้ยืม” เท่ากับ 357 ราย หมายถึง พยากรณ์ถูกร้อยละ 90.4 จึงได้ค่าเฉลี่ยของการพยากรณ์ถูก (overall percentage) อยู่ที่ร้อยละ 88.3 $(367+316)/762$ จากนั้นจึงได้ผลการประมาณค่าตัวแปรแต่ละตัว โดยแบบจำลองโลจิสติกแสดงได้ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการประมาณค่าตัวแปร โดยแบบจำลองโลจิสติก

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Odds Ratio
Joint	1.874	0.289	42.055	1	0.000	6.513
Liq	1.490	0.137	118.194	1	0.000	4.439
Lev	0.010	0.000	5.395	1	0.020	1.130
Pro	0.010	0.001	4.256	1	0.039	1.110
Eff	0.142	0.017	67.244	1	0.000	1.152
Constant	-12.258	1.034	140.457	1	0.000	0.000

ผลการประมาณค่าตัวแปร โดยแบบจำลองโลจิสติก สามารถอธิบายได้ดังนี้
 เมื่อ Joint เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสได้รับเงินกู้ยืม เพิ่มขึ้น 6.513 เท่า
 เมื่อ Liq เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสได้รับเงินกู้ยืม เพิ่มขึ้น 4.439 เท่า
 เมื่อ Lev เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสได้รับเงินกู้ยืม เพิ่มขึ้น 1.130 เท่า
 เมื่อ Pro เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสได้รับเงินกู้ยืม เพิ่มขึ้น 1.110 เท่า
 เมื่อ Eff เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสได้รับเงินกู้ยืม เพิ่มขึ้น 1.152 เท่า

สรุปและอภิปรายผล

1. คุณภาพรายงานทางการเงินระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เข้าร่วมมีคุณภาพรายงานทางการเงินสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เข้าร่วม เนื่องจากกลุ่มที่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวได้มีการจัดทำรายงานทางการเงินตามความเป็นจริง งบการเงินได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเพื่อจะขอขึ้นเข้าร่วมมาตรการดังกล่าว ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล [3] ที่เป็นสถาบันการเงิน ส่งผลให้กิจการกลุ่มที่เข้าร่วมฯ ได้รับเงินกู้ยืมระยะยาวในปริมาณที่สูงกว่า ส่วนรายงานทางการเงินของกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถควบคุมหรือตรวจสอบความถูกต้องได้อย่างละเอียดเท่าที่ควร เพราะอาจมีการบิดเบือนตัวเลขทางการเงินให้มีผลการดำเนินงานที่ดี อีกทั้งยังอาจมีการจัดทำบัญชีไว้หลายชุด เพื่อลดค่าใช้จ่ายและหลีกเลี่ยงภาษี กลุ่มผู้ใช้ข้อมูลที่เป็นสถาบันการเงินจึงชะลอการปล่อยกู้ให้กลุ่มดังกล่าวส่งผลให้คุณภาพรายงานทางการเงินของกลุ่มที่เข้าร่วมฯ มีค่าเฉลี่ยการได้รับเงินกู้ยืมที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมฯ สอดคล้องกับแนวคิดการตกแต่งกำไร (earning management) ตามคำนิยามของ Schipper [11], Healy & Wahlen [12], Mesak & Sukartha [13] และผลการศึกษาดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตติกร สุวรรณศิลป์ และคณะ [14]

2. การเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากกิจการที่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลตัวเลขทางการเงินทั้งปีปัจจุบัน และปีย้อนหลังให้ถูกต้อง ครบถ้วน สามารถตรวจสอบหลักฐานได้อย่างน่าเชื่อถือ [15] กิจการจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ในการได้รับอนุมัติสินเชื่อหรือได้รับเงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงิน รวมถึงสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีด้วย ส่วนกิจการกลุ่มที่ละเลยการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีมักจะมีการแก้ไขข้อผิดพลาด และแสดงตัวเลขในงบการเงินที่ต่ำกว่าความเป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งอาจจะส่งผลให้รายงานทางการเงินนั้นขาดคุณภาพ และไม่น่าเชื่อถือ [2] จากผลการศึกษา ยังพบว่าการเข้าร่วมมาตรการดังกล่าว ส่งผลให้รายงานทางการเงินเกิดคุณภาพ และมีความเกี่ยวข้องกับการ

ตัดสินใจของผู้ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด [16] สอดคล้องกับแนวคิดการตกแต่งกำไร (earning management) ตามคำนิยามของ Schipper [11], Healy & Wahlen [12] และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Spiceland et al. [17]

3. อัตราส่วนทางการเงินที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC ประกอบด้วย 4 ตัว ได้แก่ 1) อัตราส่วนสภาพคล่อง 2) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ 3) อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และ 4) อัตราส่วนประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าวได้ถูกวิเคราะห์มาจากตัวเลขในงบการเงิน [18] ที่สะท้อนถึงสภาพคล่องทางการเงินและความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ ที่ตอบโจทย์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินหลายฝ่ายทั้งผู้ถือหุ้น นักลงทุน เจ้าหนี้ หน่วยงานภาครัฐ [7] รวมถึงสถาบันการเงินที่มีการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประกอบการตัดสินใจปล่อยสินเชื่อ [19] ทำให้กิจการได้รับอนุมัติเงินกู้ยืมระยะยาว ซึ่งส่งผลสะท้อนถึงคุณภาพรายงานทางการเงินได้อย่างแท้จริง จากผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 4 ตัวส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ยืม (loanable funds theory) ของ Wicksell [10] และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เคียงเดือน พิจิตรชุมพล [20] และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chalu & Lubawa [9], Myšková & Hájek [21] และ Florenz [22]

สรุปได้ว่าคุณภาพรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจปล่อยสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ซึ่งมีการวัดจากปริมาณเงินกู้ยืมระยะยาวของกลุ่มที่เข้าร่วมนั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว ทั้งนี้การเข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว มีการวัดโดยตัวแปรเชิงกลุ่ม พบว่ามีผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน รวมถึงอัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มที่เข้าร่วมฯ ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียวของธุรกิจโรงแรม SMEs ในเขต EEC

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ ไปใช้เป็นแรงจูงใจให้ธุรกิจประเภทอื่น ๆ เข้าร่วมมาตรการจัดทำบัญชีชุดเดียว เพื่อสะดวกต่อภาครัฐที่สามารถเข้าตรวจสอบข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
2. สถาบันการเงินสามารถใช้ข้อมูลและผลจากการวิจัยไปประกอบการตัดสินใจปล่อยสินเชื่อให้กับกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ได้
3. เขตพัฒนาพิเศษอื่น ๆ สามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่เขตพัฒนาของตนเพื่อยกระดับให้เศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมเกิดความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากร กรมสรรพากร. (2559). *บัญชีชุดเดียวทำอย่างไรให้ถูกต้อง*. สืบค้นจาก <https://www.rd.go.th/publish/fileadmin/download/sme/seminar02.pdf>
- [2] Zlati, M. L., Antohi, V. M., and Cardon, P. (2019). Correction of accounting errors through post balance sheet event analysis for Romanian companies. *Economies*, 7(2), Article 29. <https://doi.org/10.3390/economies7020029>
- [3] อุมาวดี เดชธำรง, และนารีรัตน์ ภักดีศิริวงษ์. (2561). ผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเชิงเหนือของประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 8(1), 1-9.
- [4] ณิชพล จรูญพิพัฒน์กุล. (2562). *โครงการ EEC : ความหวังใหม่ในการพลิกฟื้นวัฏจักรการลงทุน*. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/ArticleAndResearch/FAQ/FAQ_155.pdf

- [5] สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย. (2560). *SMEs หัวใจที่แท้จริงของเศรษฐกิจไทย*. สืบค้นจาก <https://www.tasme.or.th/article/822/>
- [6] คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)*. สืบค้นจาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF
- [7] กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2563). *DBD Datawarehouse + (คลังข้อมูลธุรกิจ)*. สืบค้นจาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/searchJuristicInfo/s/fin>
- [8] Fayyaz, M., and Nabi, A. A. (2016). Financial ratios impact on financial performance of textile industry a case study (Gul Ahmed Textile and Nishat Mills). *Journal of economic Info*, 3(2), 1-7.
- [9] Chalu, H., and Lubawa, G. (2015). Using financial statements to analyze the effects of multiple borrowings on SMEs financial performance in Tanzania. *International journal of research & methodology in social science*, 1(4), 87-107.
- [10] Wicksell, K. (1936). *Interest and prices: A study of the causes regulating the value of money*. Macmillan, London.
- [11] Schipper, K. (1989). Commentary on earnings management. *Accounting Horizons*, 3, 91-102.
- [12] Healy, P. M., and Wahlen, J. M. (1999). A review of the earnings management literature and its implications for standard setting. *Accounting Horizons*, 13(4), 365-383. <https://doi.org/10.2308/acch.1999.13.4.365>
- [13] Mesak, D., and Sukartha, I. M. (2019). Financial ratio analysis in predicting financial conditions distress in indonesia stock exchange. *Russian journal of agricultural and socio-economic sciences*, 2(86), 155-165.
- [14] นิตติกร สุวรรณศิลป์, พงษ์ย์ ดวงปัญญา, วิญชัย อุ่นอดิเรกกุล, สิทธิชัย ลิมาพร, และอรอนงค์ สัตยารักษ์. (2559). การแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี เพื่อสะท้อนสภาพที่แท้จริงของกิจการ. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ*, 14(2), 221-227.
- [15] ประวิทย์ แก้วเทพ. (2561). ผลกระทบของการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในกรุงเทพฯ/นนทบุรี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มจร*, 6(1), 176-197.
- [16] รจนา ทองหอม, และจิตาภรณ์ สินเจริญศักดิ์. (2558). ปัจจัยที่มีผลกระทบจากมาตรฐานการบัญชีไทย ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่องนโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาดที่มีต่อผู้จัดทำบัญชีในบริษัทที่มีได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 10 ประจำปี 2558. หน้า 417-426. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- [17] Spiceland, J. D., Sepe, J. F., Nelson, M. W., TAN, P. H. N., LOW, B., and Low, K. Y. (2013). *Intermediate Accounting (IFRS edition)*. New York: McGraw-Hill/Irwin.
- [18] กิตติชัย กาทองทุ่ง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). *วารสารรามคำแหง*, 30(1), 1-15.
- [19] ณัฐภูมิ ตันติเศรษฐ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, 6(2), 20-35.

- [20] เคียงเดือน พิจิตรชุมพล. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). ใน เอกสารวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- [21] Myšková, R., and Hájek, P. (2017). Comprehensive assessment of firm financial performance using financial ratios and linguistic analysis of annual reports. *Journal of international studies*, 10(4), 96-108.
- [22] Tugas, F. C. (2012). A comparative analysis of the financial ratios of listed firms belonging to the education subsector in the Philippines for the years 2009-2011. *International journal of business and social science*, 3(21), 173-190.